

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/26/2015
Identifikačné číslo spisu:	2112011646
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2112011646.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2015 v trestnej veci obvineného R. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa §§ 156 ods. 1, 2 písm. a/, 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. mája 2013, sp. zn. 6T 74/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30. júla 2013, sp. zn. 3To 67/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. W. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30. mája 2013, sp. zn. 6T 74/2012 bol obvinený R. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.05.2012 po 20.30 hod. v Trnave po slovnej potýčke poškodenú X. X. chytil zozadu za krk, zhodil ju, niekoľkokrát ju kopol nohou do oblasti hrudníka a palicou ju dvakrát uderil po pravej ruke, čím jej spôsobil pomliaždenie pravého zápästia a pomliaždenie hrudníka vpravo s dobou liečenia 7 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe.

Za to mu súd uložil podľa §§ 156 ods. 2, 37 písm. m/, 38 ods. 2, 4, 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému bola uložená povinnosť nahradiť škodu Union zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, vo výške 29,79 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. X. X., bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený, pretože neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. Nebolo preukázané, či obmedzenie v obvyklom spôsobe života trvalo celých 7 dní. Znalec z odboru zdravotníctva MUDr.

Alexander Köröcz, PhD. totiž uviedol, že poškodená utrpela ľahké zranenie s dobou liečenia a práceneschopnosti sedem dní, s pretrváváním bolesti v zápästí 2 až 3 týždne a poškodená ako nezamestnaná sama vypovedala, že domáce práce vykonávala. Použitie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. je nezákonné, lebo z obsahu spisu, najmä z výpovede poškodenej vyplýva, že nemali spoločnú domácnosť, spolu nehospodárili. Krajský súd 30. júla 2013 uznesením podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Rozsudok krajského súdu 23. septembra 2014 napadol obvinený R. W. dovolaním. Napáda rozhodnutia okresného a krajského súdu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Súdny nepostupovali pri právnom posúdení zisteného skutku správne. Pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví sa vyžaduje poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života iného, ale najmenej 7 dní. Pomliaždenie pravého zápästia a hrudníka nie sú takého charakteru, aby naplňali znaky ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák. Poukázal na znalecký posudok a na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že zranenia poškodenej bolo ľahkého charakteru s dobou liečby do 7 dní. Súčasne pripustil, že zranenia mohli vzniknúť aj pádom na zem alebo na nejaký predmet a nevytlúčil, že poškodená v prvých dňoch po úraze sa mohla o seba postarať aj sama. Dokazovanie nepreukázalo, že poškodená utrpela také poškodenie zdravia, ktoré by si vyžiadalo pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 7 dní a že by počas tejto doby bol u nej sťažený obvyklý spôsob života. Dôkazmi nebol preukázaný úmysel spôsobiť poškodenej ublíženie na zdraví. Nesprávne je aj použitie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., že sa tohto trestného činu dopustil na chránenej osobe - družke, pretože pár mesiacov pred skutkom sa od nej odsťahoval a do jej bytu chodil len príležitostne ako jej bývalý druh. Okresný súd nevykonával dokazovanie na vzťah druh družka. Súd prvého i druhého stupňa pochybili pri právnom posúdení zisteného skutku.

Navrhol, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona, napadnuté rozhodnutie zrušil a okresnému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor uviedol, že nevidí žiadny dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. Obvinený v dovolaní vytýka prvostupňovému súdu tie isté chyby, ktoré neúspešne uplatnil už v odvolacom konaní a návrhy na doplnenie dokazovania k existencii vzťahu druh družka nepodal. Z dôkazov vyplýva, že obvinený s poškodenou žili niekoľko rokov v spoločnej domácnosti ako druh a družka, čo je zrejmé aj z ich výpovedí. Znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodená utrpela zranenia spôsobené opakovaným priamym násilím. Bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života v trvaní sedem dní a bolesť v zápästí mohla pretrvávať po dobu 2 - 3 týždňov. Konanie pred súdmi považuje za zákonné. Navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania. Dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu a za splnenia jeho podmienok, osobou oprávnenou prostredníctvom zvoleného obhajcu, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 566 ods. 3, 372, 369 ods. 2 písm. b/, 373 ods. 1, 2, 370 ods. 2 Tr. por.) a spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, 2 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod dovolania podľa odseku 1 písm. i/ Tr. por. nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. Dovolanie len proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 6 Tr. por.). Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V dovolaní sa obvinený domáha oslobodenia spod skutku z dôvodov už vyššie uvedených. Pochybenie nenapravil ani odvolací súd, hoci na to v odvolaní poukázal.

Najvyšší súd zo spisu a z rozhodnutí súdov oboch stupňov zistil, že obvinený s poškodenou v dobe skutku žili ako druh a družka. Potvrdzujú to nielen výpovede obvineného a poškodenej, ale aj výpovede svedkov T. S., H. T., T. T., J. A., T. X., G. X., H. X. a F. Y. Ich výpovede bez pochybností preukazujú, že v čase skutku obvinený a poškodená spolu chodili, spolu aj keď nepravidelne bývali, jeden na druhého žiarlili, ba dokonca obvinený prejavil ľútosť nad tým, že poškodenej ublížil. Existenciu tohto vzťahu preukazujú aj obsahy priestupkových spisov týkajúcich sa obvineného a jeho družky zo 6. a 22. marca, 22. apríla a 19. mája 2012.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich zo zákonne vykonaných a vyhodnotených dôkazov súdom prvého stupňa, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, je nesporné, že obvinený poškodenú chytil zozadu za krk, zhodil ju na zem, kde ju niekoľkokrát kopol nohou do oblasti hrudníka a palicou ju dvakrát udel po pravej ruke. Znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodená utrpela ľahké zranenie ako dôsledok opakovaného násilia nízkej až strednej intenzity na oblasť pravej strany hrudníka a pravého zápästia tupým predmetom a mohlo sa tak stať spôsobom uvedeným poškodenou. Išlo o pohmoždenie hrudníka vpravo a pohmoždenie pravého zápästia (opuch a krvný výron na pravom zápästí boli príznakmi akútneho úrazu), čo si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie a liečenie od 24. do 30. mája 2012, čiže sedem dní s pretrvávajúcim bolesťou 2 až 3 týždne. Počas doby tohto liečenia bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Na tomto závere nič nemení tá skutočnosť, že poškodená napriek bolesti vykonávala niektoré domáce práce.

Intenzita, rozsah a spôsob útoku, najmä kopanie nohou do oblasti hrudníka a opakované udretie palicou do zápästia pravej ruky poškodenej, bez pochybností preukazujú subjektívnu stránku konania obvineného, teda jeho úmysel spôsobiť poškodenej ujmu na zdraví. Obvinený pri tomto spôsobe napadnutia totiž vedel, že jej tým spôsobí zranenie. Iba zhodou okolností nedošlo k závažnejšiemu poraneniu poškodenej. Súdna prax posudzuje už čas sedem dní a viac za dobu, ktorá napĺňa zákonné znaky trestného činu ublíženia na zdraví.

Neuvedenie výrazu družka za menom a priezviskom poškodenej v skutkovej vete výroku rozsudku súdu prvého stupňa neznamená, že by nebolo možné toto konanie právne posúdiť tak, ako to urobil súd prvého stupňa. V odôvodnení rozsudku sa dostatočne argumentuje, že Kristína Kačová v čase skutku bola družkou obvineného, teda že išlo o blízku osobu.

Skutok vyjadrený v rozsudku okresného súdu napĺňa skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe. Krajský súd považoval rozsudok prvostupňového súdu za zákonný a odvolanie obvineného zamietol. Dovolanie napadnuté rozhodnutia plne akceptovali zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného. V dôsledku toho, konanie obvineného, na rozdiel od obžaloby pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., posúdili podstatne miernejšie.

Dovolací súd považoval tieto rozhodnutia, s ohľadom na obvineným uplatnený dovolací dôvod vo výroku o vine, za zákonné. Zasahovať do skutkových zistení prvostupňového súdu nemohol, lebo je nimi viazaný.

Najvyšší súd na základe uvedeného dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.